

## POSTANOWIENIE Z DNIA 26 KWIETNIA 2001 R.

( WZ 15/01 )

Wojskowy sąd okręgowy nadaje klauzulę wykonalności orzeczenia, o której mowa w art. 107 § 1 k.p.k., na posiedzeniu w składzie trzech sędziów ( art. 654 § 5 k.p.k. w zw. z art. 30 § 1 k.p.k. ), gdyż w tym wypadku ustawa nie stanowi inaczej.

Przewodniczący : sędzia SN płk E. Matwijów

Sędziowie SN : płk M. Buliński ( sprawozdawca ), ppłk J. Dołhy

Sąd Najwyższy w sprawie Włodzimierza O. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności wyrokowi Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 października 2000 r. w zakresie odsetek od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia, po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2001 r. zażalenia pełnomocników Włodzimierza O., na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 marca 2001 r. o odmowie nadania klauzuli wykonalności wymienionemu wyżej wyrokowi tegoż sądu, po odczytaniu pisemnego wniosku prokuratora

zaskarżone postanowienie u c h y l i ł i przedmiotową sprawę z w r ó c i ł sądowni pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

### U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 26 października 2000 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Włodzimierza O. kwotę 50.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikłą z niesłusznego skazania. Wyrok ten po rozpoznaniu apelacji pełnomocników Włodzimierza O. został utrzymany w mocy orzeczeniem Sądu Najwyższego Izby Wojskowej z dnia 12 stycznia 2001 r. W dniu 12 lutego 2001 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego w W. wpłynął wniosek pełnomocników wnioskodawcy o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi z dnia 26 października 2000 r. odnośnie należnych odsetek od zasądzzonego zadośćuczynienia za okres od dnia 27 listopada 2000 r.

do dnia 19 stycznia 2001 r. Sąd ten postanowieniem – wydanym jednoosobowo – z dnia 7 marca 2001 r. odmówił nadania klauzuli wykonalności wyrokowi z dnia 26 października 2000 r. w zakresie proponowanym przez pełnomocników wnioskodawcy. Zażalenie na to postanowienie złożyli pełnomocnicy wnioskodawcy zarzucając temuż orzeczeniu obrazę art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 425 § 2 k.p.k., art. 558 k.p.k. i na tej podstawie wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia bądź o zmianę poprzez uwzględnienie wniosku pełnomocników wnioskodawcy.

Przedstawiciel Naczelnej Prokuratury Wojskowej w pisemnym wniosku wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia z powodu bezwzględnej przyczyny odwoławczej - nienależytej obsady sądu ( art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 107 § 1 k.p.k. w zw. z art. 30 § 1 k.p.k. ) – i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji ( Wojskowy Sąd Okręgowy w W. ).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje :

Zaskarżone postanowienie nie może się ostać. Bezspoornie występuje bowiem w sprawie bezwzględna przyczyna odwoławcza powodująca, że niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy musi uchylić zaskarżone orzeczenie. Zgodnie z art. 30 § 1 k.p.k. na posiedzeniu tylko sąd rejonowy ( odpowiednio : garnizonowy – art. 653 § 3 k.p.k. ) orzeka jednoosobowo, pozostałe zaś sądy na posiedzeniach orzekają w składzie trzech sędziów, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Art. 107 § 1 k.p.k. dotyczący orzekania co do roszczeń majątkowych i nadawania klauzuli wykonalności orzeczeniu nie zezwala na odstępstwo od reguł określonych w art. 30 § 1 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Okręgowy w W. orzekał na posiedzeniu jednoosobowo, a zatem był sądem nienależycie obsadzonym ( art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. ). Nie przesądzając przeto o zasadności podniesionych zarzutów, należało postanowienie wydane przez sąd nienależycie obsadzony

uchylić i przekazać sprawę Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania, tym razem we właściwym składzie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.